

langt 600,000 Kr. og til Sværnet 350,000 Kr., alt sammen ordinært. Dette beløber sig i alt til en Sum af 2,176,000 Kr. aarlig. Men dermed ere vi ingenlunde færdige, mine Herrer, det maa De paa ingen Maade tro. Thi dernæst forlanges der for næste Finansaar til Fællessukkerfogierier paa St. Croix 500,000 Kr., til Hærloven, som de Herrer kunne se, til Mundering 200,000 Kr. — det er vel nærmest til Mundering af de ny Folk, den ærede Minister, ønsker — til Viborg Station 250,000 Kr., til Lands- svageforanstaltninger 250,000, i alt 1,300,000 Kr., og saaledes er vi oppe paa 4 Millioner Kr. for næste Aar. Endelig er det nødvendigt at tage med i Betragtning, at den ærede Indenrigsminister har forelagt Forslag om ny Jærnbaner, ganske vist et Statslaan til disse Jærnbaner, men dog et Beløb af 30 Millioner Kr. (Bluhme: 40!) 40 kan man ogsaa sige, men jeg vil nu sige 30 for at stille mig blidt. Vi maa regne, at dette Statslaan skal forrentes. Naar man stiller sig saa rimeligt, at man i Rente og Afdrag regner 3 pCt. — man kan jo mene, at nogle af disse Jærnbaner ville forrente sig, skønt ganske vist ikke Bygningerne her i Kjøbenhavn — saa maa man her- til føje 900,000 Kr. mere om Aaret. Nu vil jeg gerne spørge, hvad er det for et Budget, man forelægger os, hvori det stilles et Overtud i Udsigt paa 1,300,000 Kr., naar der samtidig stilles Forslag, som ordinært ville medføre en Udgift af over 2 Mill. Kr. og for næste Aar af over 1 Million Kroner desuden og saa endvidere endnu op imod 1 Mill. Kr. i Rente af et Jærnbanelaan, som foreslaas optaget. Jeg tror virkelig, at hvis en Privatmand kom med et saadant Budget under almindelige Forhold, saa vilde man være enig i, at denne Mand ikke egnede sig til at styre Pengeforetagender eller en Forretning overhovedet, men om Forholdet kan være et andet, naar der er Tale om Statskassen, er jeg noget i Tvivl om. Derfor er det mit første Spørgsmaal til den højtærede Krigsminister, som jeg haaber han vil besvare, hvis han da ikke undtager mig fra de Folk, som han overhovedet vil svare; thi hvis den ærede Krigsminister gør det, saa er jeg jo ikke i Stand til at faa noget Svar fra ham, men maatte den ærede Marineminister da ikke har undtaget mig (Afbrydelse af Marineministe-

ren) . . . den ærede Marineminister har altsaa ikke undtaget mig, saa der er altsaa en Mulighed for, at jeg kan faa Svar. Jeg vil altsaa tillade mig at spørge en af de to ærede Ministre, og jeg vil sige, det er mig ligegyldigt, hvem af de to Herrer, der svarer, eller om de overhovedet svarer, jeg er ikke saa forlegen for at faa et Svar fra Ministerbordet. Mit Spørgsmaal stilles blot for Folketingets Skyld og er altsaa dette. Hvorfra skal den Million komme, som her forlanges? Jeg ser ikke noget Sted, hvorfra man kan tage den, thi Konsejlspræsidenten, støttet af ærede Medlemmer af Højre og andeksteds fra, har erkendt, at Statskassen ikke mere lader sig benytte til saadanne Foretagender som tidligere, idet man mener, at den for Fremtiden bør bevares, som den er. Hvis det er Tilfældet, anser jeg det for faktisk umuligt, at man overhovedet kan opdrive disse Penge til de Foretagender, man har for. Nu sagde det ærede Medlem fra Helsingør (C. Thomsen), der er et særlig patriotisk Medlem, at her maatte man se bort fra de økonomiske Hensyn. Det ærede Medlem har let ved at tale herom, men naar der forlanges 1 Million Kr., og den ikke kommer til Stede ved de ordinære Indtægter, saa vil jeg spørge det ærede Medlem, om han da vil bestride dem af sin egen Lomme. Men hvis det ærede Medlem ikke har det i Sinde, saa antager jeg, det ærede Medlem vil anvise en Vej, hvorfra vi skulde faa denne Million. (Afbrydelse af C. Thomsen). Ja, det er det ærede Medlem, som jeg omtaler. Altsaa, jeg staar ganske uden Forstaelse af, ikke alene, hvorfra denne Million skal komme men ogsaa overhovedet af, hvorledes alle de andre Udgifter skulde kunne afholdes af den danske Statskasse. Thi det maa jo dog indrømmes, at der er en vis Sammenhæng mellem denne Udgift og det hele finansielle System. Nu er det ganske vist, at der med Hensyn til Jærnbanevæsenet er henvist til, at man kunde tage Penge ved Statslaan. Jeg deltog ikke i Behandlingen af Statsbanesagen, ikke fordi jeg ikke interesserede mig for den, men af to for mig betydende Grunde. For det første, fordi det interesserede mig at se den lille Familietvist, der var imellem Højre, som jeg i øvrigt ingen Anledning havde til at blande mig i. Det ærede Med-